

[Alfred Jensen.]

fattelse burde man forlængst have foretaget en pristalsregulering af disse beløb. Vi foreslår nu, at man foretager en sådan regulering. Egentlig ville det stemme med mit gemyt, om man indarbejdede ændringerne i selve statsskatteloven, således at beløbene blev forhøjet. Det er imidlertid forbundet med en vis usikkerhed for mit vedkommende, idet jeg ikke har alt det materiale til rådighed, som er ønskeligt, og naturligvis også forbundet med en vis mængde besvær, og derfor har jeg ikke til begge de to paragraffer, hvori de omhandlede fradrag findes, stillet forslag om ændring af beløbene. Det har jeg kun gjort i § 6, og dør er jeg gået ud fra, at stigningen i prisniveauet er ca. 70 pct. Det holder ikke helt stik, den er godt og vel 67 pct., men jeg mener i dette som i andre tilfælde, at man må runde op eller runde ned til det nærmeste hele beløb; det vil i dette tilfælde sige 70 pct., og derfor har jeg til § 6 foreslået, at man foretager en forhøjelse af fradraget på 400 kr. med 70 pct.; også dette beløb er rundet op, og derfor er det foreslået ansat til 700 kr.

Jeg tror, det er almindeligt kendt her, at der er en lang række medborgere her i landet, der ikke tegner spekulationsmæssig forsikring — jeg tænker her på dem, der af skattemæssige grunde tegner store forsikringer og derved unddrager sig en beskatning af opsparede beløb —, men som er tvunget til at betale forsikringsbidrag til sygekasse, arbejdsløshedskasse, en beskedne ulykkes- og sygeforsikring. For adskillige tusind af dem er udgifterne så store, at beløbet 400 kr. forlængst er passeret, og det, jeg og mit parti ønsker på dette område, er at give den mindrebemidlede, der ikke er i stand til at foretage anden opsparing eller have anden forsikring end den, som man kan sige næsten er lovpligtig pålagt ham, mulighed for at fradrage samtlige disse beløb. Det får man efter min opfattelse, når man forhøjer maksimum fra 400 til 700 kr.

Til § 8 i statsskatteloven, som omhandler forsørgerfradragene, foreslår vi, at alle de forsørgerfradragbeløb, der er fastsat i stykkerne 1—6, forhøjes med 70 pct. Jeg tror ikke, det er nødvendigt at komme med en længere motivering herfor; jeg er klar over, at der i denne sal ikke er nogen tvivl om berettigelsen af en sådan forhøjelse. Her er spørgsmålet bare, om man vil sige, at de dårligst stillede her i landet har sådanne vilkår, at man bliver nødt til at give dem lettelse på beskatningens område, og det kan gøres ved, at man forhøjer disse fradrag.

Vort tredje ændringsforslag drejer sig om

den ændring i det foreliggende lovforslag, at de indviklede bestemmelser om nedslagsbeløb i indtægten for gamle, invalider, kronisk syge og personer over 65 år, der indtægtsmæssigt er ligestillet med de foran nævnte, udgår og erstattes af noget andet og mere simpelt. Vi ved, at gamle og invalider altid har talt om det urimelige i, at de, til trods for at deres reelle levevilkår ikke var forbedret, dog blev udsat for en temmelig kolossal forhøjelse af skattebyrden, og ønsket har været at nå frem til, at disse gamle medborgere, som ikke er i stand til ved eget arbejde at sikre sig fuld forsørgelse, ikke ansættes til at betale mere end en lav, man kan vel sige, en symbolsk skat. Det er det, de pågældende ønsker, og det var det, vi sigtede efter, da vi i sin tid gik med til at gennemføre en ordning som den, der omtales i § 3, og som har været gældende i nogle år. Men vi har erfaret, at den aldeles ikke giver den lettelse i skattebyrden for denne gruppe af medborgere, som vi ønskede, og som disse medborgere har tragtet efter, og som de efter min opfattelse fortjener at nå frem til. Derfor har vi stillet forslag om, at paragraffen affattes således, at alle de medborgere, som der her er tale om, ikke ansættes til at betale skat af en større indtægt end 100 kr.

Fra tidligere diskussioner ved vi, at de nedslagsbeløb, der er tale om her, også slår igennem ved den kommunale beskatning, og derfor mener jeg, at man løser dette skatteproblem for lige så mange tusinder, jeg har lov til at sige flere hundrede tusinde medborgere på en betryggende og en letfattelig måde. Jeg skal anbefale tingets medlemmer at tænke over problemet og stemme for dette ændringsforslag, på samme måde som jeg anbefaler tingets medlemmer at stemme for vore øvrige ændringsforslag.

Vort fjerde ændringsforslag er også et ændringsforslag til selve det foreliggende lovforslag. Jeg talte ved første behandling om, at jeg ikke var indforstået med de bestemmelser, der står i § 5, om, at børn med indtægtsnydelse eller formue, som ikke hidrører fra arbejdsindsats hverken i familien eller udenfor familien, skal særbeskattes. Det er stadigvæk min opfattelse, at i en tid, hvor man søger efter nye skatteobjekter og taler om, at de, jeg ved ikke, om det er de bredeste eller det er de stærkeste, skuldre skal bære de største byrder, da er det urimeligt, at man giver en sådan lettelse, fordi den jo hovedsagelig kommer til at gælde for skatteydere, der har store indkomster. Derfor foreslår vi kort og godt, at alle bestemmelser, der går ud på at ophæve sambeskat-